

til stede, skal jeg på hendes vegne holde hendes tale:

For Det Radikale Venstre er det afgørende, at vi har god tid til debatten, og det er baggrunden for, at partiet det sidste års tid har afholdt en række konferencer og drøftelser om fremtidens medielandskab. På den baggrund fremlagde vi sidste sommer vores forslag til, hvordan fremtidens mediebillende skulle udformes. Internt i partiet føler vi os derfor godt klædt på til de forhandlinger, som i morgen skal føres mellem Folketingets partier om et samlet forslag til fremtidens mediestruktur. Vi føler derfor ikke det store behov for en debat i Folketingssalen lige nu, og vi kan ikke støtte det fremsatte dagsordensforslag fra Enhedslisten.

Kim Behnke (FP):

Jeg vil ikke bebrejde Enhedslisten, at partiet har rejst en forespørgselsdebat om den danske mediepolitik, for det synes jeg er udmærket. Men det, at debatten afholdes i dag, er til gengæld aldeles ikke udmærket.

Enhedslisten kunne selvfølgelig ikke vide, at kulturministeren har måttet udskyde forløbet af forhandlingerne et par gange, og at vi derfor set i forhold til forhandlingsforløbet er midt i vade-stedet i øjeblikket. Men på det tidspunkt, hvor det gik op for Enhedslisten, at den kadence, der var vedtaget og forventet i forbindelse med forhandlingerne, blev afbrudt, burde Enhedslisten have meddelt de relevante kontorer her i Folketinget, at man ønskede at udskyde debatten.

På et tidspunkt, hvor der er optræk til et forlig mellem en kreds af partier, hvori Enhedslisten ikke indgår, kan det være helt naturligt, at man som opposition til det forlig ønsker at sætte sagen til debat i Folketingssalen. Det har vi set masser af gange før, og det er helt i den parlamentariske ånd. Men på nuværende tidspunkt kan Enhedslisten ikke forvente at få ret mange meldinger fra de politiske partier, for hvorfor skulle man fra denne talerstol fraskrive sig mulighederne for at bøje de synspunkter, det er nødvendigt at få bøjet for at nå frem til et forlig, ved forhandlingsbordet i morgen og senere?

Fremskridtspartiet har fra det første forhandlingsmøde givet den melding, at vi bliver siddende ved bordet, indtil ministeren smider os ud, fordi vi har et ønske om at være med til at præge en af de allervigtigste opgaver, nemlig at få vores medie Lovgivning moderniseret. Det synspunkt, Fremskridtspartiet har, når vi går til de forhandlinger, er, at vi ønsker størst mulig

frihed, størst mulig liberalisering og størst mulig commercialisering, og det er alt sammen synspunkter, som jeg ved, at Enhedslisten ikke går ind for. Men det er jo fair nok. Enhedslisten har et socialistisk udgangspunkt, hvilket også præger Enhedslistens synspunkter på det mediepolitiske område. Fremskridtspartiet har derimod et liberalt udgangspunkt og ønsker derfor størst mulig frihed til de entreprenører, der er på markedet, og vi har derfor heller ikke mulighed for at støtte det forslag om motiveret dagsorden, som Enhedslisten har fremsat.

Jeg er enig i hr. Rechendorffs vurdering, nemlig at når Enhedslisten på så markant vis, som tilfældet er med dette dagsordensforslag, ønsker at kridte banen op, kan vi andre ikke tage det som udtryk for andet, end at man ikke længere ønsker at være en del af de forhandlinger, som pågår. Det er også fair nok, hvis det er Enhedslistens opfattelse, at det, der er ved at blive sat over ilden, er en ret, som Enhedslisten ikke bryder sig om at spise med af.

Men når jeg kigger på indholdet af dagsordensforslaget, kan jeg heller ikke lade være med at sige, at det byder Fremskridtspartiet imod, at det har mindst 4 punkter, som rent faktisk er i strid med gældende lovgivning. Man går ind og siger, at sådan skal det være. Men hvis forslaget måtte blive vedtaget i dag, har vi altså en lovgivning, som er i strid med nogle af punkterne, og det er jo ikke særlig hensigtsmæssigt.

Enhedslisten burde have udformet forslaget som et læserbrev, man kunne have sendt til en række aviser, og så kunne Enhedslisten have fremført synspunkterne under forhandlingerne og set, hvor langt argumentationen kunne holde ved forhandlingsbordet. Vi mener nemlig, det er ret vigtigt, at de forhandlinger bliver taget seriøst. Der sidder i øjeblikket mange, mange tusinde mennesker og venter spændt på det resultat, der kommer ud af dem, og derfor takker jeg også for ministerens tilsagn i dag om, at vi skal være færdige, inden Folketinget holder sommerpause. Det er nemlig meget vigtigt. Der sidder folk i lokalradiomiljøet og i lokal-tv-miljøet, som er overordentlig spændt på, hvad vi når frem til, fordi det kan betyde liv eller død for deres station, om der bliver truffet og vedtaget nogle fornuftige beslutninger.

Det er også grunden til, at Fremskridtspartiet er med og presser så kraftigt på. Vi synes, det er overordentlig vigtigt, at de lokale medier får mulighed for at overleve. I en tid, hvor dagblade